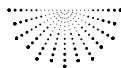

KAPITOLA TŘETÍ

Když Poppy usedla vedle Scarlett ke dlouhému stolu z borového dřeva v Ninině ošumělé kuchyni, neměla na jídlo ani pomyslení. V čele stolu seděla dívka s tváří andílka a hlučně likvidovala obsah talíře s klobásami a zapékanými fazolemi. Většinu omáčky měla rozmazanou po růžových tvářičkách. Usmála se, ukázala vidličkou na ostatní, kteří se nahnuli dovnitř, a vykřikla: „Mami, nové děti!“

„Tohle je moje dcera Lydia. Jsou jí čtyři roky,“ představila ji Nina.

„Skoro pět,“ zabrbkala Lydie s pusou plnou fazolí.

Nina vytáhla z balíčku na kuchyňské lince vlhčený kapesník a otřela Lydii upatlaný obličej dřív, než stačila uhnout. Její následné protesty přiměly dívku v červené polokošili k nervóznímu smíchu.

„Posadte se,“ vyzvala je Nina. „Cally, tvoje maminka mi říkala, že jsi veganka. Ohřála jsem ti v odděleném hrnci bezmasé klobásky.“

Cally vypadala ještě víc pobouřeně než Lydia. „Máma možná je veganka. Taky je stará hippie. Já naopak nejsem ani jedno z toho. Dám si stejné klobásky jako všichni ostatní.“

Nina roznášela talíře s klobáskami, fazolemi a hranolky. Poppy jídlo postrkovala po talíři a snažila se nemyslet na domov. Místo toho využila příležitosti, aby vyzpovídala ostatní jezdce.

Přímo naproti ní seděl ten podsaditý kluk a s chutí se cpal obědem. Vypadal na dvanáct nebo třináct let. Poppy si zkoušela vzpomnout, jak se jmenuje. James, nebo Josh? Ne, je to Jack. Měl výrazné hranaté čelisti a široké černé obočí, které se téměř stýkalo uprostřed. Z útržků hovoru Poppy vyrozuměla, že vykládá dívce po své levici o svém vysněném fotbalovém týmu. Proti Scarlett seděla dívka v červené polokošili. To bude určitě Jackova mladší sestra. Měla stejně odhodlanou bradu. Jess, vzpomněla si Poppy. Hádala, že jí bude tak deset.

Dívka po Jackově levici se snažila nezívat, když jí obšírně vyprávěl o pokutových kopech a o různých druzích gólových střel. Byla asi stejného věku jako Jess, drobné postavy a měla pronikavé hnědé oči. Všimla si, že se na ni Poppy dívá, a teatrálně se zašklebila. Poppy potlačila úsměv a obrátila se ke Scarlett, ale její nejlepší kamarádka ještě stále mluvila s Cally. Poppy z ní viděla jen zadní část hlavy.

Nina zaťukala vidličkou do stolu, aby utišila šum hovoru. „Ráda bych vás při této příležitosti přivítala v Oaklands. Doufám, že si jej zamilujete stejně hluboce jako já. Pořád si pamatuju, jak jsem byla nadšená, když jsem před dvěma lety ve výloze realitní kanceláře uviděla fotografie tohoto domu a dvora. Vyrostla jsem v oblasti Deanského lesa a vždycky jsem se sem chtěla vrátit. Líbilo se mi, že dům je daleko od nejbližších sousedů a hned za dveřmi je les.“

Myslela jsem si, že dům je nad moje finanční možnosti, ale asi jsem svého bankéře zastihla v ten správný den.“ Nina se neznatelně usmála. „Minulé léto jsme začali pořádat jezdecké pobyty a letos máme druhou sezonu. Máme to tu moc rády, vid' Lydie?“ Lydia